

Forslag

til

Lov om ændring af lov om by- og landzoner.

Fremsat den 9. februar 1972 af *boligministeren*.

§ 1.

I lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2 og 3, erstattes af:

„Stk. 2. Boligministeren kan fastsætte, at tilladelser efter §§ 6-8 i nærmere angivne tilfælde i stedet meddeles af ministeren. I særlige tilfælde kan boligministeren endvidere beslutte, at afgørelsen i en for amtsrådet eller byudviklingsudvalget indbragt sag træffes af ministeren.

Stk. 3. Boligministeren kan give de i stk. 1 nævnte myndigheder nærmere forskrifter for administrationen af §§ 6-8.

Stk. 4. Boligministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre give nærmere forskrifter for samarbejdet mellem de i stk. 1 nævnte myndigheder og andre myndigheder.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen og fredningsplanudvalget skal underrettes om trufne afgørelser.“

2. I § 11, stk. 1, ændres „§§ 6-9“ til „§ 9, stk. 1“.

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner trådte i kraft den 1. januar 1970. Om loven henvises til Folketingstidende 1968-69, forhandlingerne sp. 1568-74, 2114-58, 7385-7424 og 7563-65, tillæg A sp. 1569-1600 og tillæg B sp. 2057-2128 samt til boligministeriets cirkulære nr. 273 af 27. december 1969.

By- og landzonenloven var et led i den første etape af en reform af planlægningslovgivningen, som blev gennemført ved en række love i 1969. Med loven blev tilvejebragt en forenkling af de hidtil gældende bestemmelser om regulering af byvæksten og udviklingen i det åbne land.

Et af lovens hovedprincipper er, at overførelse af arealer fra landzone til byzone eller sommerhusområde kun kan ske gennem en godkendt planlægning. F. eks. kan nye sommerhusområder kun udlægges i

Boligmin. 2. kt. A. j. nr. 53-61-71.

en bygnings- eller byplanvedtægt, der vedtages af kommunalbestyrelsen og stadfæstes af boligministeren. I landzonerne kan konkrete tilladelser til udstykning, bebyggelse og ændret arealanvendelse derimod meddeles af amtsrådet eller byudviklingsudvalget.

Det pres på det åbne land, som har vist sig stadig stigende, og som må ventes at ville gøre sig gældende med forøget styrke efter Danmarks eventuelle tilslutning til De europæiske Fællesskaber, gør det ønskeligt, at der gennemføres enkelte ændringer af loven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Lovforslaget vil ikke medføre nogen forøgelse af administrationen i boligministeriet, som ikke kan holdes inden for de gældende rammer. For amtsrådene og byudviklingsudvalgene er lovforslaget uden direkte konsekvenser i administrativ henseende. For

administrationen af planlægningslovgivningen som helhed vil lovforslaget kunne medføre en forenklet og hurtigere sagsbehandling.

Lovforslaget vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for hverken staten eller kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Medens udlægget af nye byzoner og sommerhusområder kræver boligministerens (eller byplan-nævnets) godkendelse, fremgår det af lovens § 9, stk. 1, at administrationen af landzonebestemmelserne er decentraliseret. Konkrete tilladelser til dispositioner som nævnt i §§ 6-8 meddeles således af amtsrådet eller byudviklingsudvalget, uden at boligministeren — som efter den tidligere lov om regulering af bymæssige bebyggelser — har nogen mulighed for at ændre afgørelsen, medmindre denne påklages til ministeren.

Med det foreslåede *stk. 2* i lovens § 9 tilsigtes det at muliggøre, at navnlig sager af national eller i øvrigt særlig vidtrækkende eller principiel betydning kan finde deres afgørelse på centralt niveau, uden at dette skal være afhængigt af, at en af de efter lovens § 11, stk. 1, klageberettigede påklager amtsrådets eller byudviklingsudvalgets afgørelse til boligministeren. En sådan adgang for ministeren til at over-

tage afgørelsen i en verserende sag findes mere hensigtsmæssig og administrativt mindre belastende end en omgørelsesadgang for ministeren, som den fandtes i den tidligere byreguleringslov og findes i flere andre love.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder som en naturlig parallel til den foreslåede regel i *stk. 2* en hjemmel for boligministeren til at give bindende retningslinier for administrationen af landzonebestemmelserne.

Den ændrede affattelse af det foreslåede *stk. 4* i forhold til gældende *stk. 2* tilsigter at muliggøre, at de omhandlede samarbejdsregler kan indeholde forskrifter om, i hvilken rækkefølge flere kompetente myndigheder skal behandle en ansøgning, og at én eller flere myndigheders sagsbehandling skal være afsluttet, før ansøgningen realitetsbehandles af den eller de øvrige myndigheder. Sådanne forskrifter vil medvirke til en forenkling af administrationen. Det foreslåede *stk. 4* svarer i indhold til § 6, *stk. 3*, i det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte forslag til lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet.

Det foreslåede *stk. 5* indeholder ingen realitetsændring i forhold til gældende *stk. 3*.

Til nr. 2.

Forslaget er redaktionelt og en konsekvens af det under nr. 1 foreslåede nye *stk. 2* i § 9.

Bilag 1.

I dette bilag anføres i venstre spalte de i lovforslaget omhandlede bestemmelser i den gældende formulering, medens forslaget anføres i højre spalte.

Loven.

§ 9. De i §§ 6-8 nævnte tilladelser meddeles af amtsrådet. I byudviklingsområder meddeles tilladelserne dog af byudviklingsudvalget.

Stk. 2. Boligministeren kan give nærmere regler for amtsrådets og byudviklingsudvalgets samarbejde med andre myndigheder.

Stk. 3. Amtsrådet henholdsvis byudviklingsudvalget giver kommunalbestyrelsen og fredningsplanudvalget underretning om truffne afgørelser.

§ 11. Afgørelser truffet i medfør af §§ 6-9 kan påklages til boligministeren af ansøgeren, kommunalbestyrelsen og fredningsplanudvalget.

Forslaget.

1. § 9, stk. 2 og 3, erstattes af:

„*Stk. 2.* Boligministeren kan fastsætte, at tilladelser efter §§ 6-8 i nærmere angivne tilfælde i stedet meddeles af ministeren. I særlige tilfælde kan boligministeren endvidere beslutte, at afgørelsen i en for amtsrådet eller byudviklingsudvalget indbragt sag træffes af ministeren.

Stk. 3. Boligministeren kan give de i stk. 1 nævnte myndigheder nærmere forskrifter for administrationen af §§ 6-8.

Stk. 4. Boligministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre give nærmere forskrifter for samarbejdet mellem de i stk. 1 nævnte myndigheder og andre myndigheder.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen og fredningsplanudvalget skal underrettes om truffne afgørelser.“

2. I § 11, stk. 1, ændres „§§ 6-9“ til „§ 9, stk. 1“.